

Аничка

Нищо нѣма да си купувамъ. (Гледа къмъ улицата) Още единъ автомобилъ минава. Много работи има да си купувамъ, но най-напредъ трѣбва да спестя. Нѣкой иде у насъ. Кой е тоя ?

Шофьорътъ на Струмски

Моля ви се, тукъ ли живѣе г-ца... (гледа писмото, което носи) Г-ца Анка П. Борова.

Аничка

Да. Азъ съмъ.

Шофьорътъ на Струмски

Заповѣдайте... (подава ѝ писмото) Отъ г-нъ Струмски.

Аничка

Ахъ! Отъ г-нъ Струмски! (Отваря писмото и започва да чете. Рашко и Любенъ, а следъ тѣхъ и Стаменка, излизатъ отъ кухнята, спиратъ се и любопитно наблюдаватъ).

Аничка (развълнувано)

Азъ трѣбва да замина още сега. (На шофьора) Моля ви се, почакайте. Ей сега, една минута.

Шофьорътъ

Да, ще почакамъ. Колата е готова. (Излиза)

Аничка

Трѣбва да замина още сега.